

La tribuna

Confiança i credibilitat

Andorra necessita estímuls clars per al creixement que afavoreixin l'increment dels ingressos públics

En el debat d'orientació política del Govern que es va dur a terme dijous i divendres de la setmana passada al Consell General haurà servit per a evidenciar una falta de credibilitat del Govern malgrat que disposa d'una gran majoria absoluta i que l'oposició no és, avui, alternativa de Govern.

Justament perquè la família socialdemòcrata s'ha separat seria molt important que la ciutadania pogués confiar que el país està en bones mans i que el Govern de DA sap que és el que vol i en va. Però això no és així. I no ho està sent perquè el que es pretenia el govern dels millors deixà molt que desitjar.

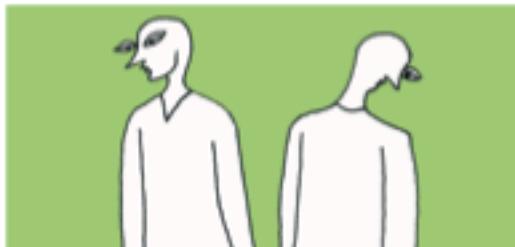
Durant el debat dels divendres al matí vaig haver d'explicar, per exemple, qui, com i quan havia encetat i encarregat les negociacions del Govern amb la multinacional Google. I ho vaig haver de fer perquè diuenes passava la pàgina 7 de

EL PERIÒDIC D'ANDORRA un secretari d'Estat del govern de DA, afanyant-se a intentar disminuir l'espectacular fracàs de la contracció milionària [en euros] de MONITOR GRUP va pretendre que MONITOR hauria «... obert molts portes que a nosaltres ens hagols costar molt d'obrir». I afegia que l'accord esta-

blet «... amb Google no hauria estat possible sense els primers contactes de Monitors. Una gran contra veritat. Tal com vaig recordar divendres al matí davant el Consell General, la col·laboració del Govern d'Andorra amb Google es va iniciar el 15 de juny del 2010, quan **Alberto Moreno**, secretari d'Estat del govern socialdemòcrata es va reunir a Barcelona amb responsables de l'empresa multinacional.

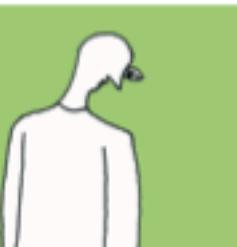
En aquella trobada es van tancar els contactes per endegar el Google Streetview i l'equivalent del Streetview però a les pistes d'esquí. També van acordar el juny del 2010 un acord de col·laboració per a l'ús de les Google Apps de forma gratuita pels tres sistemes educatius del país per una durada de quatre anys. A finals de l'any 2010 Govern va informar les empreses explotadores de les estacions d'esquí de la possibilitat d'implantar l'Streetview de les seves pistes i es va obtenir l'acord tant de Vallnord com de Granvalira. Alguns dies després va ser presentat el ministre **Claude Benet** i el secretari d'Estat **Alberto Moreno** amb **Marti Rafel** (Vallnord), **Ricard Romagosa** (Naturàndia) i **Joan Blanco** (Granvalira).

Precisaré que les eines per educació es van posar ja en marxa abans que arribés DA al Govern, que durant l'any 2011 Google va fer el treball de camp pel Streetview i que l'any passat es va presentar el 4 d'octubre del 2012, el Google Streetview a Andorra. En aquella presentació el ministre d'Exteriors, **Gilbert Sa-**

baya i la directora de Polítiques Públiques i Assumptes Institucionals de Google, **Barbara Navarro** van recordar expressament que la relació amb aquella companyia s'havia iniciat en la nostra etapa de Govern. I Monitor no hi era pas. Diuen que els nostres pitjors errors els coneixem quan confeuem el desig amb la realitat. Denys aquí l'acabó d'exposar un bon exemple. Però la desorientació del Govern abasta diverses qüestions. Dimacs passat afirma que un representant del govern de DA que havia «... d'anar desapareixent el nom d'ADI i l'agent ens ha de conèixer per Actua», però el Consell General votava divendres una resolució en la qual, ves per on, es deixava clar que Actua ha d'estar subordinada a l'ADI.

Més enllà d'aquests exemples de les contradiccions i la desorientació de DA penso que una de les conclusions que es pot recollir del debat de la setmana passada és que sense creixement econòmic no poden sanar-se les finances públiques. La recessi-

rana, no està garantida. També temim força coll avall que amb independència de factors estructurals, que debiliten la capacitat de supervivència de les empreses, les dificultats ara per ara més importants són de naturalesa financer. No hi ha crèdit. Les empreses petites patixen més amb els habituals endarreriments de l'Administració a l'hora de pagar.

La realitat que ara mateix temim no és la de l'anomenada sortida del túnel ni la dels brots verds en l'horitzó. Com vaig exposar el divendres passat al Consell General, per primera vegada en molts anys, amplies capes mitjançanes de la població d'Andorra senten en la seva pròpia carn la desocupació, la reducció del salari i l'increment de la desigualtat. Les nostres condicions de vida han empitjorat i les nostres perspectives vitals «suminis, planes, il·lusions» s'han vist frustrades. La precarietat s'ha apoderat de molts aspectes de la vida de moltes famílies. Tot plegat està generant desconfiança, desafecció, descontentament, malestar i indignació.

Ivan Krastev, membre del Consell Europeu de Relacions Exteriors declarava ja el febrer del 2010 que «... sem testimoni d'un col·lapse de la confiança en les élits polítiques i empresarials. La democràcia ja no és una qüestió de confiança, sinó més aviat de gestió de la desconfiança». També en llògic a Andorra som cada dia més europeus.

Conseller general i membre del Consell Nacional de Socialdemocràcia i Progrés